

naucz się sam

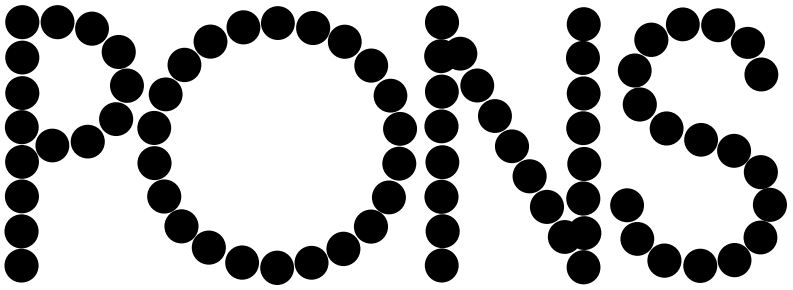

PONS

Krótką gramatyka ANGIELSKI

There is
no time
like the
present.

Krótką gramatyka języka angielskiego

Darcy Bruce Berry

Wydawnictwo LektorKlett
Poznań 2001

Wydawnictwo LektorKlett
ul. Raclawicka 72
60-302 Poznań
tel./faks (061) 861 88 28

Tytuł oryginalu: Grammatik Englisch kurz & bündig

Grafika: Volker Scheub

Projekt okładki: Marian Winiecki

© Ernst Klett Verlag GmbH, Stuttgart 2000

© dla wydania polskiego Wydawnictwo LektorKlett, Poznań 2001

ISBN 83-88507-66-4

Tłumaczenie i adaptacja: Agnieszka Rzepa

Redakcja serii: Robert Kuc

Redakcja tomu: Joanna Roszak

Korekta: Robert Kuc

Skład: studio **KO** – Jerzy Nowrot

Druk: Moś i Łuczak, Poznań

Wydanie I

Jak korzystać z „Krótkiej gramatyki języka angielskiego”

Książka ta w zwięzły i jasny sposób przedstawia najważniejsze zagadnienia gramatyki współczesnego języka angielskiego: tak północnoamerykańskiego, jak i brytyjskiego. Wszystkie omawiane problemy są zilustrowane przykładami przetłumaczonymi na język polski. Ponieważ książka powstała z myślą o polskim użytkowniku, w wielu rozdziałach wskazane są typowe błędy, jakie robią Polacy, oraz wskazówki, jak ich uniknąć. Ważne kwestie wyróżnione są symbolem

Nie musisz kolejno czytać wszystkich rozdziałów. Jeżeli chcesz się szybko nauczyć jakiegoś aspektu gramatyki, albo odświeżyć sobie w pamięci wybrane zagadnienie, wystarczy sięgnąć do odpowiedniej części książki. Spis treści i zamieszczony z tyłu „Indeks terminów gramatycznych” pozwolą szybko znaleźć to, co Cię interesuje. Jeżeli nie pamiętasz, co oznacza dany termin gramatyczny, pomoże Ci „Słowniczek angielskich terminów gramatycznych” (str. 111) oraz zestawienie ważniejszych pojęć gramatycznych zamieszczone na str. 115.

Życzymy miłej i owocnej nauki!

Spis treści

1 Verbs – czasowniki	7
1.1 Czasowniki zwykłe	7
1.2 Tenses – czasy gramatyczne	7
1.3 Auxiliaries – czasowniki posiłkowe	18
1.4 Modal Auxiliary Verbs – ułomne czasowniki posiłkowe	22
1.5 Czasowniki specjalne	27
2 Prepositions – przyimki	32
2.1 Czas	32
2.2 Miejsce	35
2.3 Kierunek	36
3 Phrasal Verbs	39
4 Nouns – rzeczowniki	42
4.1 Pisownia wielkich i małych liter.....	42
4.2 The Plural – liczba mnoga	43
4.3 Possessive – formy dopełniacza	44
4.4 Countable and Uncountable Nouns – rzeczowniki policzalne i niepoliczalne	46
4.5 Pair Nouns	47
4.6 Proper Names: Titles – nazwy własne: tytuły.....	48
5 Pronouns – zaimki	49
5.1 Personal Pronouns – zaimki osobowe	50
5.2 Possessive Forms – formy dzierżawcze	52
5.3 Reflexive Pronouns – zaimki zwrotne	55
5.4 Demonstrative Pronouns – zaimki wskazujące	57
6 Articles and Related Words – przedimki i inne określniki	62
6.1 Indefinite Article – przedimek nieokreślony	63
6.2 Definite Article – przedimek określony	64
6.3 Demonstrative Pronouns – zaimki wskazujące	66
6.4 Inne określniki.....	68
7 Quantities and Measurements – wyrażanie ilości	70
8 Adjectives – przymiotniki	72
8.1 General Remarks – uwagi ogólne	72
8.2 Comparison of Adjectives – stopniowanie przymiotników.....	73
8.3 Adjectives in the Noun Phrase – przymiotniki w grupie rzeczownikowej	75
8.4 Adjectives after Verbs – przymiotniki po czasownikach	76
8.5 Good – well	77
8.6 Own	77
8.7 Than	78
8.8 Porównanie za pomocą konstrukcji as ... as.....	78

8.9	„Naj”	79
8.10	Pytania ogólne	79
9	Adverbs – przysłówki	81
9.1	Różnica między przymiotnikiem a przysłówkiem	81
9.2	Tworzenie przysłówek	82
9.3	Comparison of Adverbs – stopniowanie przysłówek.....	84
9.4	Przysłówki opisujące czasownik lub zdanie	85
10	Coordinating Conjunctions – spójniki współrzędne	86
10.1	Spójniki jednowyrazowe	86
10.2	Spójniki złożone	87
11	Sentence Construction – budowa zdania	88
11.1	Zdanie oznajmujące	88
11.2	Pytania w funkcji zdania podrzędnego.....	90
11.3	Indirect Speech – mowa zależna.....	90
11.4	Pronouns – zaimki	92
11.5	Zdania podrzędne okolicznikowe	92
11.6	Zdania z if i when.....	93
11.7	Formy czasownika w zdaniach z if	93
11.8	Inne zdania podrzędne okolicznikowe.....	95
11.9	Zdania bezokolicznikowe	96
11.10	Zdania okolicznikowe celu	97
11.11	Zdania z formą -ing czasownika	97
11.12	Let – pozwalać	101
11.13	Have – polecić	101
11.14	Make – zmuszać	102
12	Pytania zaczynające się od słowa pytającego	103
12.1	Lista angielskich słów pytających	103
12.2	Zastosowanie.....	103
13	Relative Clauses – zdania względne	105
13.1	Relative Pronouns – zaimki względne	106
13.2	That	108
13.3	Free Relatives	109
14	Negation – przeczenie	110
14.1	Słowa i wyrażenia o znaczeniu przeczącym.....	110
14.2	Słowa zawierające any-.....	110
15	Glossary – słowniczek angielskich terminów gramatycznych	111
	Indeks terminów gramatycznych	114
	Pojęcia gramatyczne	115

1 Verbs – czasowniki

1.1 Czasowniki zwykłe

Czasowniki można podzielić na przechodnie (*transitive*) i nieprzechodnie (*intransitive*).

– Czasowniki przechodnie mają dopełnienie:

Anne **likes** *dogs*. Anne lubi psy.
Jeremy **was writing** *a letter*. Jeremy pisał list.

– Czasowniki nieprzechodnie nie mają dopełnienia:

Anne **sleeps** *well*. Anne dobrze sypia.
Jeremy **smiled**. Jeremy uśmiechnął się.

Czasowniki regularne i nieregularne

Do bezokolicznika (tj. formy podstawowej) czasownika regularnego można dodać końcówkę **-ed**. W ten sposób powstaje *Past Participle* (imiesłów bierny): tej formy czasownika używa się do tworzenia niektórych czasów gramatycznych.

1. Forma	2. Forma	3. Forma
Infinitive: (to) call	Simple Past: called	Past Participle: called

Od czasowników nieregularnych nie można w ten sam sposób utworzyć form *Simple Past* i *Past Participle* – trzeba je opanować pamięciowo.

1. Forma	2. Forma	3. Forma
Infinitive: (to) sing	Simple Past: sang	Past Participle: sung

1.2 Tenses – czasy gramatyczne

Czasy proste (budowa)

Do tworzenia czasów prostych używa się zwykłych form czasu teraźniejszego i przeszłego, bez słów posiłkowych.

Simple Present – czas teraźniejszy prosty

Forma czasu *Simple Present* jest taka sama jak bezokolicznik danego czasownika. Wyjątkiem są zdania, w których podmiotem jest trzecia osoba liczby pojedynczej (**he, she, it**): wtedy do podstawowej formy

czasownika należy dodać końcówkę **-(e)s**.

I **like** hairy spiders.

Lubię włochate pająki.

You **need** a haircut.

Musisz obciąć włosy.

He **watches** television every evening.

Co wieczór ogląda telewizję.

She **prefers** white wine.

Woli białe wino.

Tom and Martha **want** a new car.

Tom i Martha chcą nowy samochód.

Simple Past – czas przeszły prosty

Formę czasu przeszłego prostego czasowników regularnych tworzy się poprzez dodanie końcówki **-ed** do bezokolicznika.

I **wanted** a new car.

Chciałam nowy samochód.

The telephones **worked** yesterday.

Telefony wczoraj działały.

Dla czasowników nieregularnych w czasie *Simple Past* używa się drugiej formy czasownika.

Oto lista najczęściej używanych czasowników nieregularnych.

1. Forma Infinitive	2. Forma Simple Past	3. Forma Past Participle	Tłumaczenie
be	was/were	been	być
begin	began	begun	zaczynać
bring	brought	brought	przynosić
buy	bought	bought	kupować
catch	caught	caught	łapać
choose	chose	chosen	wybierać
come	came	come	przychodzić, przybywać
cost	cost	cost	kosztować
cut	cut	cut	ciąć
do	did	done	robić
drink	drank	drunk	pić
drive	drove	driven	prowadzić (auto), kierować
eat	ate	eaten	jeść
fall	fell	fell	spadać, przewracać się
feel	felt	felt	czuć (się)
fly	flew	flown	latać
forget	forgot	forgotten	zapominać
get	got	got (UK), gotten (US)	dostawać
give	gave	given	dawać

go	went	gone	iść
have	had	had	mieć
hear	heard	heard	słyszeć
keep	kept	kept	trzymać
know	knew	known	wiedzieć, znać
leave	left	left	wyjeżdżać, zostawiać
lend	lent	lent	pożyczać (komuś)
lose	lost	lost	gubić, tracić
make	made	made	robić
pay	paid	paid	płacić
put	put	put	kłaść, stawiać
read	read	read	czytać
ride	rode	ridden	jeździć
ring	rang	rung	dzwonić
run	ran	run	biegać
say	said	said	mówić
see	saw	seen	widzieć
sell	sold	sold	sprzedawać
sing	sang	sung	śpiewać
sit	sat	sat	siadać
sleep	slept	slept	spać
take	took	taken	brać, zabierać
teach	taught	taught	uczyć, nauczać
tell	told	told	mówić, opowiadać
think	thought	thought	myśleć
write	wrote	written	pisać

Istnieją czasowniki, które w amerykańskim angielskim traktowane są jak czasowniki regularne, ale w brytyjskim angielskim przyjmują formy nieregularne, np.:

Infinitive	Simple Past	Past Participle	Tłumaczenie
dream	dreamt	dreamt	śnić, marzyć
lean	leant	leant	opierać się
learn	learnt	learnt	uczyć się
spell	spelt	spelt	literować
spill	spilt	spilt	rozlewać
spoil	spoilt	spoilt	niszczyć, psuć

Czasy złożone (budowa)

Formy czasów złożonych składają się z grupy czasownika posiłkowego oraz z czasownika zwykłego z odpowiednią końcówką, a w bardziej skomplikowanych wypadkach z dwóch czasowników posiłkowych i czasownika zwykłego z końcówką.

Continuous Tenses – czasy ciągłe

Czasy ciągłe tworzy się poprzez dodanie do odpowiedniej formy czasownika posiłkowego **be** czasownika zwykłego z końcówką **-ing**.

Present Continuous – czas teraźniejszy ciągły

The cat is sleeping .	Kot śpi.
They are learning English.	Uczą się (teraz) angielskiego.

Past Continuous – czas przeszły ciągły

George was wearing a bow tie.	George miał muszkę.
You were driving me crazy.	Doprowadzałaś mnie do szału.

Perfect Tenses – czasy dokonane

Czasy dokonane tworzy się za pomocą czasownika posiłkowego **have** w odpowiedniej formie, do której dodaje się *Past Participle* (imiesłów bierny), tj. czasownik z końcówką **-ed**, lub (w wypadku czasowników nieregularnych) trzecią formę czasownika.

Present Perfect – czas teraźniejszy dokonany

I have been here before.	Już tutaj byłam.
Carla has hidden my shoes	Carla schowała mi buty.

Past Perfect – czas przeszły dokonany (zaprzeczony)

Deanna had chosen a large coconut.	Deanna wybrała duży kokos.
Wally had slipped on a banana peel.	Wally poślizgnął się na skórce od banana.

W języku potocznym można stosować formy ściągnięte podmiotu i odpowiedniej formy czasownika **have**.

you have	→	you've
she has	→	she's
we had	→	we'd

I have talked to them.	Rozmawiałem z nimi.
I've talked to them.	

Future – wyrażanie przyszłości

Formy tzw. czasu przyszłego (stanowiącego tylko jeden z możliwych sposobów wyrażania przyszłości) tworzy się za pomocą ułomnego czasownika posiłkowego **will**:

They **will** move next year. W przyszłym roku się przeprowadzą.
When **will** we meet again? Kiedy się znowu spotkamy?

Passive Forms – strona bierna (budowa)

Podstawowe formy strony biernej tworzy się, łącząc odpowiednią formę czasownika posiłkowego **be** z *Past Participle* (imiestwem biernym):

That song **is sung** at services. Tę pieśń śpiewa się podczas nabożeństw.
The dishwasher **was repaired** today. Dzisiaj naprawiono zmywarkę do naczyń.

Aby zaznaczyć, kto lub co jest wykonawcą czynności, używa się przyimka **by**:

The dessert is brought **by** the butler. Deser jest przynoszony przez kamerdynera.
He was hit **by** a bullet. Został trafiony kulą.

Większe grupy czasowników posiłkowych

Często napisanie zdania w stronie biernej wymaga użycia kilku czasowników posiłkowych. Stosuje się wtedy następującą kolejność:

will – (czasownik ułomny)	have been – (<i>perfect</i>)	be – (<i>continuous</i>)	be – (<i>Past Participle</i>)	czasownik zwykły
-------------------------------------	--	--------------------------------------	---	------------------

She **had been sacked**. Została wyrzucona z pracy.
They **will have been being tormented** by nightmares for a year now. Już od roku są dręczeni przez nocne koszmary.

Zastosowanie strony biernej

W języku angielskim częściej niż w języku polskim używa się strony biernej. Stosuje się ją do opisanego czynności, której wykonawca nie jest znany albo nie jest ważny (ważniejsza jest sama czynność lub jej skutek niż wykonawca):

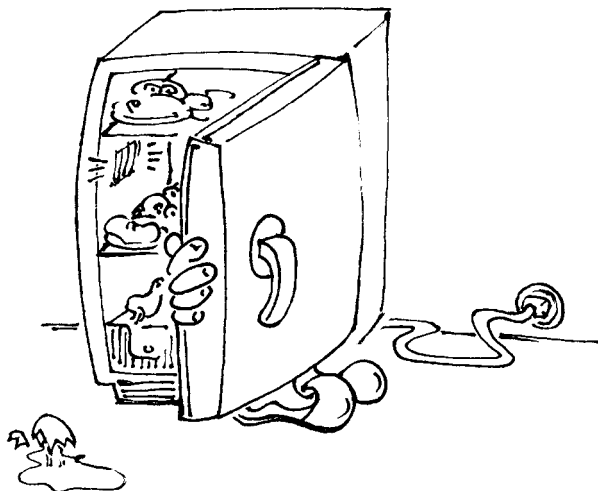
Five laptops **were stolen** from the office. Z biura skradziono pięć laptopów.

Strony biernej używa się także do wyrażenia konstrukcji bezosobowych typu: „mówi się, że”, „uważa się, że”. Polacy muszą zwrócić na to uwagę szczególnie, bo w języku polskim do tworzenia takich konstrukcji nie stosuje się strony biernej:

He **is thought** to be very handsome. Podobno jest bardzo przystojny.

She **is said** to be rich.

Mówi się, że jest bogata.

He **can't be eating** again!

To niewiarygodne, on znowu je!

Forma **used to**

Forma **used to** służy do opisywania dawnych upodobań, których teraz już się nie ma, albo czynności regularnie wykonywanych w przeszłości, ale już zarzuconych. **Used to** występuje zawsze między podmiotem a czasownikiem zwykłym w bezokoliczniku, a więc jest zawsze pierwszym czasownikiem w zdaniu.

Po polsku formę **used to** można wyrazić za pomocą słowa „kiedyś” w połączeniu z czasem przeszłym:

But you used to like spinach.	Przecież kiedyś lubiłaś szpinak.
Mr. Jones used to go for a walk every day.	Kiedyś pan Jones codziennie chodził na spacer.

Zastosowanie czasów gramatycznych

1 *Simple Present and Present Continuous*

Czasu *Simple Present* używa się do opisywania stałych cech charakterystycznych ludzi lub rzeczy i do wyrażenia prawd ogólnych:

The sun sets in the west.	Słońce zachodzi na zachodzie.
I like chocolate ice cream.	Lubię lody czekoladowe.

Służy on także do opisywania czynności wykonywanych regularnie lub stale:

The churchbells **ring**
every hour.

Dzwony kościelne dzwonią
co godzinę.

Czas *Present Continuous* stosuje się do wyrażenia czynności wykonywanej w danej chwili, to znaczy wtedy, gdy o niej mówimy:

I'm **eating** chocolate ice
cream.

(Właśnie) jem lody czekoladowe.

Można go także używać do opisanego czynności, stanu lub zwyczaju, który nie jest stały (jest krótkotrwały):

He has a house in London,
but he **is living**
in New York now.

Ma dom w Londynie, ale teraz
mieszka w Nowym Jorku.

2. *Present Perfect*

Polacy często mają kłopoty z opanowaniem czasu *Present Perfect*, ponieważ nie ma on jednoznacznego polskiego odpowiednika. W zależności od kontekstu, zdania w czasie *Present Perfect* tłumaczy się na polski jako zdania w czasie teraźniejszym lub przeszłym. Trzeba jednak pamiętać, że w języku angielskim ten czas traktowany jest jednoznacznie jako czas teraźniejszy.

Czasu *Present Perfect* używa się do opisanego czynności, która zdarzyła się w nieodległej przeszłości (często bliżej nieokreślonej), ale ma skutki w teraźniejszości albo w jakiś sposób się do niej odnosi. Zdania w tym czasie mają często aspekt dokonany:

Beatrice **has written**
another novel.

Beatrice napisała jeszcze jedną
powieść.

Poza tym czas ten stosuje się do opisanego czynności, która zaczęła się w przeszłości i trwa nadal (i prawdopodobnie będzie także trwała w przyszłości):

The **plumber has** been
here since 9:00.

Hydraulik jest tutaj od dziewiętej.

Czas *Present Perfect* często występuje z przyimkami **for** (przez pewien czas) i **since** (od określonego momentu w przeszłości), np.:

I've lived in New York
for five years.

Mieszka w Nowym Jorku
od pięciu lat.

Mary's lived in London
since 1975.

Mary mieszka w Londynie
od 1975 roku.

They've been rich **since**
they won the lottery.

Są bogaci, odkąd wygrali na loterii.

3. Present Perfect and Simple Past

Stosując czas *Present Perfect*, zaznaczamy zawsze pewien związek z teraźniejszością (np. okres, o którym mówimy, jeszcze się nie zakończył albo jest nieodległy w czasie lub niedokładnie określony), natomiast czas *Simple Past* stosujemy do opisanego czynności zakończonej w przeszłości albo serii takich czynności:

I have lived in London for five years.	Mieszkałam w Londynie od pięciu lat. (nadal tam mieszkam)
I lived in London for five years.	Mieszkałam w Londynie przez pięć lat. (ale już tam nie mieszkam)
We've met before.	Już się znamy. (nasza znajomość trwa)
We met at a party.	Poznaliśmy się na imprezie. (minione zdarzenie)

Jeśli w zdaniu pojawia się dokładne określenie momentu w przeszłości, kiedy coś się zdarzyło, nie wolno użyć czasu *Present Perfect*.

I saw that play last year .	Widziałam tę sztukę w zeszłym roku.
I paid that bill on the first of month .	Zapłaciłem ten rachunek pierwszego.

We współczesnym amerykańskim angielskim czas *Present Perfect* jest stosowany o wiele rzadziej niż w brytyjskim angielskim. Zamiast niego w wielu kontekstach używa się czasu *Simple Past*.

4. Simple Past and Past Continuous

Czas *Past Continuous* stosuje się do opisanego czynności wykonywanej w przeszłości przez pewien okres lub do opisanego dwóch lub więcej czynności toczących się równocześnie (na ogół dosyć długo) w przeszłości:

They were smoking cigarettes throughout the meeting.	Przez całe zebranie palili papierosy.
While I was baking bread, Julie was sweeping the kitchen.	Kiedy piekłem chleb, Julie zmyiała kuchnię.

Czasu *Past Continuous* używa się także do opisanego czynności będącej w toku w danym momencie w przeszłości:

At that moment she was thinking about her parrot.	W tym momencie myślała o swojej papudze.
--	--

Czas *Simple Past* ma aspekt dokonany, a *Past Continuous* aspekt niedokonany:

Several plates **fell off** the shelf.

Kilka talerzy spadło z półki.

During the earthquake plates **were falling off** shelves.

Podczas trzęsienia ziemi talerze spadały z półek.

Jeżeli jest mowa o dwóch czynnościach wykonywanych jednocześnie, z których jedna trwa dłużej, a druga krócej, to dla wyrażenia czynności dłuższej stosuje się czas *Past Continuous*, a krótszej – czas *Simple Past*. Analogicznie postępuje się przy opisywaniu dwóch jednoczesnych wydarzeń w przeszłości:

When we **came back**, she **was** still **talking** to her boyfriend on the phone.

Kiedy wróciliśmy, ciągle rozmawiała przez telefon ze swoim chłopakiem.

I quickly **turned away** when I noticed that they were **kissing** and **hugging**.

Szybko się odwróciłam, kiedy zauważyłam, że się całują i ściskają.

5. *Past Perfect and Simple Past*

Czas *Past Perfect* zaznacza, że dane wydarzenie odbyło się przed jakimś momentem lub wydarzeniem w przeszłości. Jeżeli więc jest mowa o dwóch wydarzeniach, wcześniejsze z nich powinno zostać zapisane w czasie *Past Perfect*, a późniejsze w *Simple Past*:

By the time she **was** three she **had learnt** to read.

Nauczyła się czytać przed ukończeniem trzech lat.

I **had eaten** my breakfast at 7 and then I left the house.

Zjadłem śniadanie o siódmej, a potem wyszedłem z domu.

Porównaj:

On Monday Anne **had** already **found out** the truth.

W poniedziałek Anna знаła już prawdę.

On Monday Anne **found out** the truth.

W poniedziałek Anna dowiedziała się prawdy.

She **knew** Bill **cheated** on her.

Wiedziała, że Bill ją zdradza.

She **knew** Bill **had cheated** on her.

Wiedziała, że Bill ją zdradził.

6. *Future Forms* – sposoby wyrażania przyszłości

Jednym ze sposobów wyrażania przyszłości jest użycie ułomnego czasownika posiłkowego **will** z bezokolicznikiem czasownika zwykłego (tzw. czas *Future Simple*), ale ta forma jest używana rzadziej, niż można by się spodziewać, ponieważ w języku angielskim istnieje także wiele innych sposobów wyrażania przyszłości.

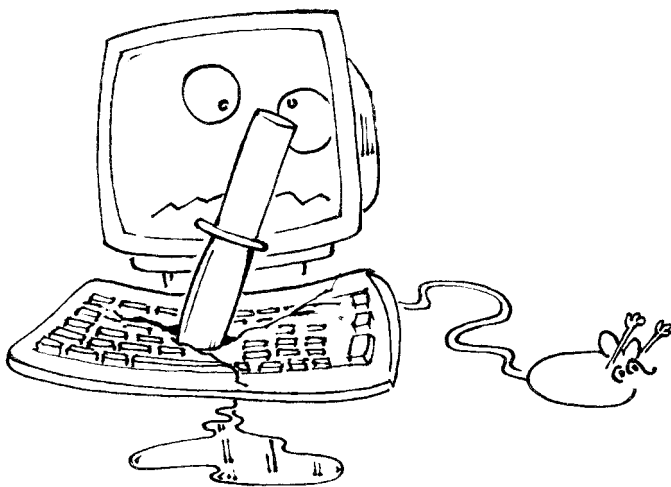
Przyszłość najczęściej wyraża się za pomocą **will**, (*Future Simple*) kiedy mówimy o czymś, czego nie planujemy, a co wydarzy się niezależnie od nas, bez względu na naszą wolę.

It will rain soon.	Zaraz będzie padać.
If you aren't careful, you ll fall .	Jeśli nie będziesz uważał, upadniesz.
Business will improve during the Christmas season.	W okresie świątecznym interesy będą lepiej szły.

Tej formy czasu przyszłego można także używać do opisania planowanego działania (szczególnie jeśli decyzję podejmujemy w chwili mówienia) oraz do wyrażenia propozycji:

I ll buy the drinks for the party.	Kupię napoje na imprezę.
Marty will drive Al home after the meeting.	Mary zawiezie Ala do domu po zebraniu.
Jon will take the car tomorrow, and I will take the bus.	Jon pojedzie jutro samochodem, a ja autobusem.

Czasu *Future Simple* nie stosuje się, mówiąc o czymś, co zostało dokładnie zaplanowane. Szczególnie w języku mówionym należy wtedy użyć zupełnie innej konstrukcji gramatycznej, a mianowicie **be going to**. Konstrukcja ta jest używana do mówienia o wcześniej zrobionym planie lub już podjętej decyzji albo do opisania wydarzenia, które zdaniem mówiącego z pewnością będzie miało miejsce w przyszłości. Nie można się nią posłużyć przy składaniu propozycji.

I'm going to murder this computer!	Zamorduję ten komputer!

The house is badly damaged. It's going to fall apart. It's going to rain.	Dom jest poważnie uszkodzony. Na pewno się rozpadnie. Będzie padało.
---	--

Po polsku **be going to** można w niektórych wypadkach wyrazić jako „mieć zamiar”, np.:

They're going to talk to John's teacher tomorrow.	Mają zamiar jutro porozmawiać z nauczycielem Johna.
---	--

Present Continuous

Czas *Present Continuous* może zostać użyty do opisanego już ustalonego planu, który dotyczy przyszłości (najczęściej chodzi o plany osobiste):

Mabel is flying to Hawaii tomorrow.	Mabel leci jutro na Hawaje.
My parents are moving next year.	Moi rodzice przeprowadzą się w przyszłym roku.

Future Continuous – czas przyszły ciągły

Czas *Future Continuous* tworzy się poprzez dodanie do **will** czasownika posiłkowego **be** i czasownika zwykłego z końcówką **-ing**. Używa się go do wyrażenia czegoś, co zdarzy się w przyszłości, chociaż niekoniecznie zostało zaplanowane.

I can ask Randy for you. I'll be seeing him tonight.	Mogę o to spytać Randy'ego za ciebie. Będę się z nim widział wieczorem.
--	---

Ta forma jest często używana w uprzejmych pytaniach dotyczących czyichś zamiarów na przyszłość:

Will you be seeing Randy tonight?	Będziesz się dziś wieczór widział z Randym?
--	--

Używa się jej także, aby zaznaczyć, że dana czynność będzie się odbywała w określonym momencie w przyszłości (nie będzie jeszcze zakończona). Zdania w czasie *Future Continuous* mają więc aspekt niedokonany.

Tonight at nine I'll be talking to Randy.	Dzisiaj o dziewiętej wieczór będę rozmawiał z Randym.
---	--

Simple Present

Charakterystycznym zastosowaniem *Simple Present* jest opisywanie już ustalonego planu, który dotyczy przyszłości (najczęściej plan oficjalny, nie indywidualny). Używamy go, mówiąc o zaplanowanym i pewnym wydarzeniu:

The Olympic Games start the day after tomorrow.	Olimpiada zaczyna się pojutrze.
My cousin arrives on Monday.	Mój kuzyn przyjeżdża w poniedziałek.

7. Przyszłość w przeszłości

Co zrobić, gdy mówimy o przeszłości i w tekstach albo zdaniach w czasie przeszłym trzeba wyrazić zdania dotyczące przyszłości?

Would jako formy czasu przeszłego od **will** używa się w zasadzie tylko w mowie zależnej:

Harold said that Sue would be late.	Harold powiedział, że Sue się spóźni.
---	--

Najczęściej **will** nie można po prostu zamienić na **would**. W takiej sytuacji należy użyć w zastępstwie formy **be going to**:

It was clear that Sue was going to be late for school.	Było jasne, że Sue spóźni się do szkoły.
---	---

Jeśli w danym zdaniu zmienimy *Simple Present* na *Simple Past*, będzie ono wyrażało czas przeszły, a nie przyszłość w przeszłości:

My cousin arrived on Monday.	Mój kuzyn przyjechał w poniedziałek.
--	---

Dlatego i w tej sytuacji lepiej jest posłużyć się konstrukcją **be going to** lub *Past Continuous*:

My cousin was going to arrive on Monday.	Mój kuzyn miał przyjechać w poniedziałek.
My cousin was arriving on Monday.	

1.3 Auxiliaries – czasowniki posiłkowe

Do grupy angielskich czasowników posiłkowych zalicza się m.in. czasowniki **have**, **do** i **be**. Czasowniki posiłkowe w zdaniach oznajmujących znajdują się między podmiotem a czasownikiem zwykłym:

The dog **has** eaten my
home-work.

Pies mi zjadł zadanie domowe.

They **are** looking for
Easter eggs.

Szukają jajek wielkanocnych.

Czasowniki posiłkowe są niezbędne do tworzenia niektórych struktur gramatycznych. *Perfect Tenses* zawierają w swojej podstawowej strukturze czasownik posiłkowy **have**, który wykorzystuje się m.in. do tworzenia pytań i przeczeń w tych czasach. W wypadku czasów gramatycznych, których podstawowa struktura nie zawiera słowa posiłkowego (*Present Simple* i *Past Simple*), odpowiedniej formy czasownika posiłkowego **do** używa się tylko do tworzenia pytań i przeczeń. Czasowników posiłkowych nie tłumaczy się – mają one tylko znaczenie gramatyczne.

Yes-No Questions – pytania o rozstrzygnięcie

Pytania o rozstrzygnięcie, na które odpowiada się **yes** lub **no**, stawia się za pomocą czasowników posiłkowych. W wypadku zdań oznajmujących, w których znajduje się czasownik posiłkowy, pytanie ogólne tworzymy, stawiając ten czasownik na początku zdania. Jeśli jednak w zdaniu oznajmującym występuje tylko czasownik zwykły, trzeba użyć czasownika **do**:

Have you seen the new film? Czy widziałeś ten nowy film?

Do you know my friend Znasz mojego przyjaciela
Sebastian? Sebastiana?

Pytania te zostały utworzone z następujących zdań oznajmujących:

You have seen the new film. Widziałeś ten nowy film.

You know my friend Sebastian. Znasz mojego przyjaciela
Sebastiana.

Pierwsze zdanie zawiera czasownik posiłkowy **have**, który w pytaniu wystąpi na początku zdania. Zdanie drugie nie zawiera czasownika posiłkowego. W takich wypadkach pytanie o rozstrzygnięcie trzeba zacząć od odpowiedniej formy **do** (należy więc dodać czasownik posiłkowy).

Jeśli w zdaniu znajdują się dwa czasowniki posiłkowe lub więcej, tylko pierwszy z nich stawia się na początku pytania o rozstrzygnięcie.

Zdanie oznajmujące:

The letters **have been** sent. Listy zostały wysłane.

Pytanie:

Have the letters **been** sent? Czy listy zostały wysłane?